

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Monahia Porfiriea

Ascultă-mă!

Traducere din greacă

de Ieroschim. Ștefan Nuțescu

Schitul Lacu — Sfântul Munte Athos

EDITURA EVANGHELISMOS

București 2017

Libris CUPRINS

Respect pentru oameni și cărți

Partea I

19

Partea II

45

Partea III

89

Partea IV

151

Partea V

221

Partea VI

259

Partea VII

295

Partea VIII

339

Partea IX

357

Partea X

379

Libris.RO Spune un „Bună ziua!”

Respect pentru oameni și cărți

Dimineța când te trezești, spune un „*Bună ziua!*” lui Hristos, Maicii Domnului, Sfântului tău ocrotitor, însoțitorului tău! Spune un dulce „*Bună ziua!*” copiilor tăi, trezește-i cu zâmbetul pe buze! Iar dacă nu ai nici soție, nici copii și niciun om apropiat, începe ziua ta cu Hristos și dragoste!

Nu există fericire mai mare ca aceea de a spune „*Bună ziua!*” celor pe care-i întâlnești în drum, dimineța când mergi la serviciu, la școală, la cumpărături. Să răspândești pretutindeni salutări dulci, să le transmiți tuturor bucuria ce izvorăște din dragostea ta pentru Hristos și Maica Domnului, care se naște din recunoștința ta față de Acela Care cu atâta dărnicie ți le-a dăruit pe toate, bucuria ce izvorăște din dragostea pentru întreaga zidire, pentru copaci, pentru păsări, pentru toate câte le întâlnești în trecerea ta.

Nu există dragoste mai dulce, mai gingașă, mai sigură ca dragostea lui Hristos. Nu există salutare mai dulce decât cea care izvorăște din revărsarea dragostei și a fericirii, ce ți-o arată Dulcele nostru Iisus!

Respect pentru oameni și cărți

Te-am privit când te-ai trezit dimineată. Am așteptat să-Mi spui două-trei cuvinte, mulțumindu-Mi pentru toate câte ți s-au întâmplat, cerând părerea Mea pentru toate câte plănuiești să le faci astăzi. Am observat că erai foarte ocupat, căutând să afli hainele potrivite pentru a merge la munca ta.

Am nădărduit să găsești câteva clipe, ca să-Mi spui „*Bună ziua!*”, dar iarăși erai foarte ocupat. Ca să vezi că sunt lângă tine, am făcut pentru tine cerul cu multe culori și ciripitul păsărilor. Ce păcat însă că nu ai observat nici măcar prezența Mea! Te priveam cum plecai grăbit la munca ta și din nou am așteptat. Cred că din cauza muncii tale nu ai avut timp nici atunci să-Mi spui două cuvinte. Pe când te întorceai de la muncă, am văzut oboseala ta și ți-am trimis o ploaie mărunță, ca să alunge de la tine presiunea zilei. Am crezut că făcându-ți acest dar, îți vei aminti de Mine. Ca răsplată însă M-ai înjurat supărat. Îmi doream atât de mult să-Mi vorbești...

Negreșit, ziua nu era încă terminată... Apoi ai deschis televizorul și în timp ce urmăreai emisiunea ta preferată, Eu așteptam. Apoi ai cinat cu cei apropiați ai tăi și pentru încă o dată nu ți-ai adus

aminte de Mine. Văzându-te atât de obosit, ți-am înțeles tăcerea și am stins strălucirea soarelui, ca să te odihnești, dar nu te-am lăsat în întuneric total. Am lăsat aprinse de veghe pentru tine mulțimi de stele. Erau atât de frumoase... Păcat însă că nu le-ai observat... Dar nu-i nimic... Oare, chiar nu înțelegi că Eu sunt aici pentru tine? Am mai multă răbdare decât poți să-ți închipuiești. Vreau să-ți arăt aceasta, ca și tu la rândul tău să o arăți celor din jurul tău. Te iubesc atât de mult, încât te voi aștepta până la sfârșit. Acum din clipă în clipă te vei trezi din nou. Nu-Mi rămâne decât să te iubesc și să nădăjduiesc că măcar astăzi Îmi vei dărui puțin timp din timpul tău”.

Vezi, așadar, cât de ușor este să mergi lângă Hristos? Vezi cât ușor este să-L iubești? Hristos nu vrea nevoițe sângeroase și jertfe mari, ci El cere doar dragostea ta. Starețul Porfirie spunea: „Hristos este fratele nostru, este prietenul nostru, este totul, nu te teme de El. Când Îl iubești pe Hristos, atunci pleacă toate patimile, toate păcatele, fiindcă ești unit cu Hristos. Știți, fiii mei, cât de ușor este să-L iubiți? Este precum atunci când o fată iubește un băiat care se află foarte departe. Dacă iubitul ei îi cere să vină lângă el, atunci este în stare să meargă kilometri pe jos, ca să-l întâlnească. Nu se gândește nici la oboseală, nici dacă picioarele

Libris.ro
Kopiere pentru comunitate și cercetare

ei vor păși pe spini și vor sângera. Cu gândul că va fi alături de el, nesocotește osteneala dureroasă ce o va răpune. La fel este și atunci când Îl iubești pe Hristos. Când Îl iubești pe Hristos, iar când această dragoste devine nebunie, atunci zbori sus la Cer, zbori la înălțime, printre stele, Îl vezi pe Însuși Hristos, vezi universul, vezi adâncurile mării. Această dragoste se revarsă și atunci iubești cerul, pământul, natura, păsările, animalele, devii prietenul tuturor, îi iubești pe toți. Aceasta este dragostea lui Hristos, o nebunie dulce!”

Și Starețul Paisie spunea: „Aruncă-le, ca să zbori. Așa cum un marinar nu poate să înoate cu rucsacul în spate, ci-l aruncă, ca să scape de acea povară, astfel încât să-și ușureze trupul și să nu se încece, tot astfel și noi, iubindu-L pe Hristos, le aruncăm pe toate care ne împovărează și alergăm ușurați lângă El. Hristos așteaptă răbdător să-I arăți dragostea ta”.

Hristoase al meu, cât de mult Te iubesc!

Hristoase al meu, cât de mult Te iubesc

La Cerul Tău vreau să zbor

Dă-mi, Hristoase al meu, aripi

Ca să vin repede lângă Tine

În brațele Tale să mă aflu

Hristoase al meu, cât de mult Te iubesc!

Hristoase al meu, cât de mult Te iubesc!

La toată lumea am să spun

Și voi striga neîncetat

Aprindeți, oameni, o lumină în inima voastră

Ca să intre în inima voastră acest Hristos preaiubit

Hristoase al meu, cât de mult Te iubesc!

Tu ne-ai dat viață,

Iar noi Ți-am dat fiere

Dragostea noastră este foarte puternică

Și Ți-am dovedit aceasta, Hristoase,

Cu biciuire și cu ocări

Și cu toții am strigat

Salvează-Ți viața, Stăpâne!

Dar Tu ne-ai privit cu dragoste,

Căci ură nu cunoști.

Ne vorbeai de rugăciune,

Despre dragoste și ascultare,

Însă, ce păcat! Pentru alții era binecuvântare,

pentru noi era lepădare!

Hristoase al meu, cât de mult Te iubesc!

Nu mă uita, Te rog,

Puțină dragoste Ți cer

m-am căit pentru cruce

la picioarele Tale vreau să fiu

Hristoase al meu, cât de mult Te iubesc!

Monahia Porfiria

Starețul Porfirie

Starețul Porfirie a fost un chip ascetic curat, un lucrător neobosit al vieții duhovnicești, o pildă de ascultare, de rugăciune, de blândețe și de smerenie; măreția lui Dumnezeu în sufletul său; Dumnezeu Însuși în toată existența lui; cel care s-a născut sfânt, „hoinarul” lui Hristos, așa cum el însuși spunea, cel care avea darul străvederii încă din copilărie, cel plin de dragoste dumnezeiască, un chip cuvios. Hristos era marea dragoste a vieții lui, dulcea lui nebunie, care i-a dat atâta har, încât vedea Raiul, iadul, marginile lumii, adâncurile mării și cele ascunse ale sufletului fiecărui om.

Starețul Porfirie era harismatic, străvăzător, profetic, povățuitor. Omul care a trăit boala, durerea trupească și nedreptatea într-un grad inegalabil. Mulți erau aceștia care alergau să-l întâlnească. Unii ca să ia binecuvântarea sa, alții ca să-i ceară sfatul în problema lor, iar alții ca să ceară prin

rugăciunea lui sănătate trupească și sufletească.

Cuvintele Starețului erau multe; neobosit era atunci când sfătuia, nu numai pentru problema concretă a fiecăruia, ci mai ales pentru a-l conduce pe om lângă Dumnezeu. Alesul lui Dumnezeu, Starețul Porfirie, pe care l-a ales Hristos, ca să ne arate darurile Duhului Sfânt. Și, în ciuda durerilor puternice, sfântul stareț niciodată nu a încetat să primească zi și noapte oameni, fără să murmure. Și făcea aceasta ca să asculte durerea lor, să-i sfătuiască și să găsească soluții la problemele lor.

Starețul spunea că cea mai mare bucurie izvorăște din jertfă. Omul trăiește încă de aici Raiul sau iadul. Cel care săvârșește binele se bucură, fiindcă este răsplătit cu bucurie dumnezeiască. Cel care săvârșește răul suferă. Dacă nu încetăm să iubim banul și să ne punem nădejdea în el, nu vom putea să ne punem nădejdea în Dumnezeu. Dacă ne punem nădejdea în bani și dăruim inima noastră iubirii acestora, Îl uităm pe Dumnezeu.

Pe acest Stareț sfânt nu am avut binecuvântarea, din nefericire, să-l cunosc în viață. Însă mă socotesc foarte binecuvântată, fiindcă mi-a îngăduit Hristos, mie nevrednica, să-l întâlnesc într-un chip minunat. O cunoscută de-a mea, pe care o știam de ani de zile, mi-a apărut odată în cale, ținând în mână o carte.

— Ce carte este aceasta? am întrebat-o.

— A Starețului Porfirie, mi-a răspuns.

— Cine este acesta?

— Un Stareț sfânt, dintre ultimii.

Am luat-o în mână și am privit fotografia și titlul: „*Lângă Starețul Porfirie*”. Deodată aceea s-a întors spre mine și mi-a spus:

— Ți-o dăruiesc!

Citind-o, am descoperit că era cel mai bun dar ce îl primisem vreodată. Am simțit că sufletul mi s-a umplut de o dulce dragoste pentru acest Stareț. L-am iubit atât de mult, încât am început să cer un prilej de a-l întâlni. El însă nu mi-l oferea. Eu insistam, deoarece simțeam că mă cunoștea, că mă iubea.

Datorită mării mele stăruințe de a ne cunoaște, într-o zi a venit și m-a găsit. Pe atunci înfruntam o mare problemă. A venit, așadar, ca să o dezlege și să-mi dăruiască mângâiere. Aceasta a fost prima noastră întâlnire personală, întâlnire care a încredințat și a întărit marea mea dragoste pentru pentru el. Era 23 februarie, orele 11:30 seara, ziua când era prăznuit Sfântul Policarp, anul 1996. Îmi amintesc că stăteam în salonul casei mele și plângeam cu tânguire multă. Deodată însă am auzit o voce dulce:

— Plângi? m-a întrebat.